

Strakatý e-zpravodaj 28/2020

vydán 23. 3. 2020

český strakatý pes

Úvodník

Nabízíme vám ohlédnutí za uplynulým půlrokem se strakáči v osmadvacátém vydání Strakatého e-zpravodaje.

Smyslem Zpravodaje je informovat majitele a příznivce strakáčů o proběhlých a plánovaných událostech. Je tu dost místa pro postřehy, příběhy, úspěchy, zkušenosti kohokoli z vás. Myslete na ty, co nevyužívají sociálních sítí, a přesto by se s vámi o tu strakatou radost rádi podělili.

Pokud vám tu chybí záznam z nějaké již proběhlé strakaté akce, neostýchejte se k ní vrátit.

Nu a teď aktuálně – potěšte se v nelehkých chvílích stránkami o strakáčích a pak pryč za město a pořádně protáhnout tělo... Mám teď žhavý tip – v lese moc lidí nepotkáte, a v noci už je prakticky jisté, že se shlukovat rozhodně nebudete 😊 Modří už vědí a doporučují baterku, co svítí...

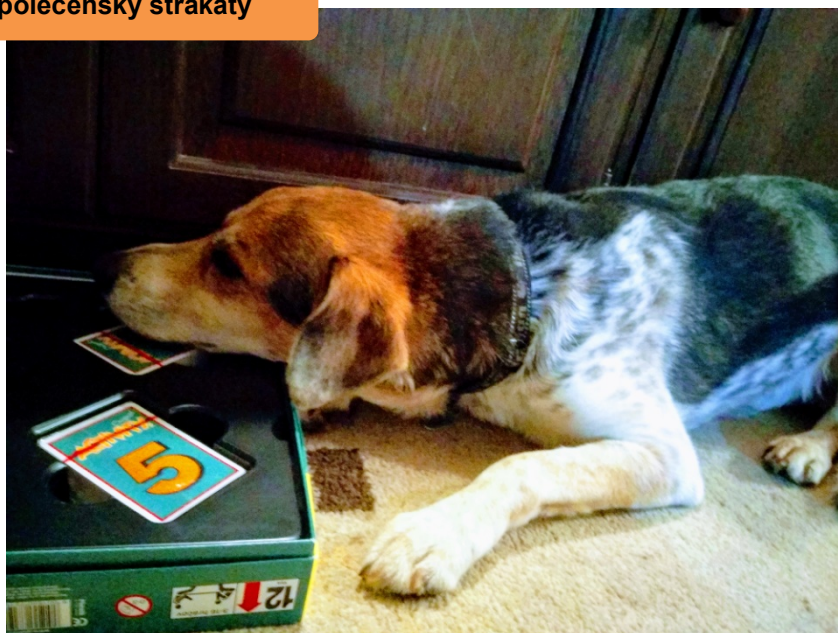
Pište, fotte a posílejte – nejlépe sem: strakati.psi@seznam.cz

E-zpravodaj je vydáván pod hlavičkou KCHMPP a Spolku českého strakatého psa.

zpracovala: Simona Šádková

zodpovědná osoba: Zdeňka Vaňourková

Společenský strakatý

Obsah

Úvodník	2
Milí strakatí,	4
Pozvánky 2020	5
Světová výstava psů, Brno 2021	6
Štěňata strakatá 2020	7
Prosba majitelům a chovatelům!	8
Registrace 2020	8
Pojďte s námi dělat Spolek	9
Setkání ČSP 2020	9
Výsledky výstav	10
Šampioni udělení v roce 2019	13
Výstavní novinky	13
Šampion šampionů 2019 a Pes roku ČMKU 2019	14
Doporučené kardiologické vyšetření	15
Výsledky bonitace KCHMPP	16
Narozené vrhy – přehled odchovů v KCHMPP	18
Narozené vrhy – přehled odchovů ve Spolku ČSP	19
Složené zkoušky	20
Členská schůze Spolku ČSP	21
Členská schůze KCHMPP, sekce Český strakatý pes	22
Pes roku 2019	23
Pracovní pes roku 2019	24
Turistická soutěž 2019	24
Registr dobrovolných psích dárců krve	25
Setkání a rekord	26
Pojištění – pozdní lítost není nic platná	27
Buči on the trip I – Korsika GR 20	29
Mistrovství České republiky v canicrossu pro české strakaté psy	32
Strakatá turistika pohledem supporta	35
Výstavní trénink	40
Výstavní seminář s Míšou a Františkem	42

Milí strakatí,

asi je nám všem moc líto, že jsme zatím museli odpískat jarní společná venčení, výstavu, semináře. V ohrožení je i jeden z vrcholů sezony a tou jsou jarní Štěňata strakatá. Ale nezapomínejte, jsou prostě důležitější věci, než pejskaření. A navíc – možná teď máte na svého psa víc času a můžete se věnovat nácviku nových triků, noseworku, hlavolamům... je toho dost, co se dá ve dvou zvládnout. Váš pejsek bude jistě nadšen, když si s ním budete hrát a výstava či seminář mu vůbec nebudou chybět.

Nezapomeňte však i na „druhou stranu mince“ – tou je vaše stálá přítomnost, na kterou by si pes mohl snadno zvyknout a po návratu k zaběhnutému pracovnímu režimu byste mohli řešit nepříjemnosti nezvládnutého psího stýskání.

Informace pro vás lidi, kteří jste se na akce těšili, přihlásili, zaplatili... Pracujeme na tom, abychom našli náhradní termíny, a pevně věříme, že ty nalezené se vám budou hodit. V předstihu oslovíme přihlášené, abychom se domluvili na změně termínu či na případném vrácení peněz.

A mám ještě jednu věc. Tou je výzva. Vlastně dvouvýzva:

V nouzovém režimu, kdy mají lidé chodit jen do práce a domů, najednou spousta z nich touží chodit na procházky (což je dřív možná ani nenapadlo). Když teď venčím, potkávám na cestách kolem vesnice (a nejen té naší) víc lidí. A tak mne napadlo:

1/ Sbírejte bobky po svých psech i mimo katastr obce. Nemyslím někde úplně v lese, ale alespoň podél těch procházkových tras. To, čím jsou lemovány takové ty "cesty z města" opravdu není hezké na pohled. Vadí mi to a je mi jasné, že nepejskařům to musí vadit dvojnásob. Když se tam jde projít třeba máma s batoletem... Pokud nechcete nosit pytlík s bobkem kilometry k nejbližší popelnici (což tedy taky chápu) zaházejte tu hromádku hlínou, listím, suchou trávou... Ať na nás pejskaře nejsou lidi naštvaní. A zvlášť na nás strakaté ☺

2/ Když už na ty procházky se psy beztak musíme jít, co vzít do kapsy igelitku a jednorázovou rukavici a na cestě zpět sebrat pár odhozených pytlíků, plechovek od piva, petflašek...? Já vím, že jste je tam nehodili vy... Ale jsou teď dobře vidět, protože tráva ještě není vysoká, část z nás má tak nějak víc času (protože neztratí denně hodiny dojížděním do práce) a vůbec je teď taková všeobecná nálada dělat dobré skutky... Když do té igelitky dáte třeba jen pet lahve, hodíte je do žlutého kontejneru a ani si nenaplíníte popelnici.

Díky, když se připojíte.

Vám všem a vašim blízkým pevné zdraví, spoustu optimismu a sluníčka a hodné psy!

Jolana Nováková

Pozvánky 2020

akce	datum a místo konání	pořadatel
Treibball trénink	15. 3. 2020, Vrané nad Vltavou	A. Pichová, Spolek ČSP
Dog puller trénink	19. 4. 2020, Praha	M. Vodičková, Spolek ČSP
MČR v agility	25. 4. 2020, Soběslav	V. Dědičová, Spolek ČSP
Štěňata strakatá	15. – 17. 5. 2020, Vrbno u Blatné	J. Nováková, Spolek ČSP
Výcvikový víkend	18. – 21. 6. 2020	E. Vlasáková, Spolek ČSP
Setkání	11 – 13. 9. 2020 Třeboň	I. Vrkoč, M. Kroupová, Spolek
MČR v agility	19. 9. 2020, Soběslav	V. Dědičová, Spolek ČSP
M ČSP Canicross	28. 10. 2020	M. Drahošová, Spolek ČSP
Členská schůze Spolku ČSP	21. 11. 2020, hotel Svornost, Dolní Počernice	Spolek ČSP
Členská schůze KCHMPP, sekce ČSP		KCHMPP
Bonitace	21. 3. 2020 Beroun	Spolek ČSP
	7. 6. 2020 Beroun	Spolek ČSP
	13. 9. 2020 Třeboň	Spolek ČSP
Výstavy	21. 3. 2020, KV Beroun	Spolek ČSP
	2. 5. 2020, KV Mladá Boleslav	KCHMPP
	7. 6. 2020, KV Beroun	Spolek ČSP
	25. 7. 2020, KV Mikulov	KCHMPP
	13. 9. 2020 Třeboň	Spolek ČSP

Na výstavy pořádané KCHMPP i Spolkem českého strakatého psa preferujeme přihlašování prostřednictvím elektronického administrativního systému: www.dogoffice.cz. Na bonitace preferujeme přihlašování také elektronickou formou, buď přes: administrativa.kchmpp.cz nebo administrativa.spolekstrakacu.cz. Uzávěrka přihlášek na bonitaci je 14 dní před datem konání.

Akcí pořádaných KCHMPP či Spolkem je více, mnohé se plánují až během roku. Sledujte webové stránky, tam jsou informace aktualizovány: <http://kchmpp.cz>, <http://www.spolekstrakacu.cz/>.

Vzhledem k nálezové situaci jsme nuceni některé akce zrušit - v plánu akcí jsou přeškrtnuté. O osudu dalších aktivit se bude rozhodovat v následujících týdnech. Sledujte stránky Spolku ČSP, kde informace aktualizujeme. Už přihlášené účastníky budeme kontaktovat e-mailem.

Světová výstava psů, Brno 2021

Bude zlatá loď strakatá?

Světová výstava psů, Brno 2021. To je výzva! Stejně jako před šesti lety na „Evropě“, budeme mít jako národní plemeno po celou dobu výstavy k dispozici svůj „stánek“. Místo, kde se budeme moci sejít a rádi se vidět, ukazovat zájemcům z řad veřejnosti své senzační psy, ukazovat své senzační psy přítomným rozhodčím... Na výstavě budeme mít i prostor „ve velké aréně“, kde předvedeme radostnou cvičící sestavu (více v příspěvku Pavly Kadeřábkové). A samozřejmě budeme vystavovat.

Práce a příprav bude spousta. Detaily jsou teprve v přípravě, ale vás všechny, kdo budete ochotni se zapojit, prosíme – rezervujte si již dnes termín **29. září až 3. října 2021** – budeme rádi i za pomoc jen v některých dnech.

Jolana Nováková

Vyštěkat českou hymnu, zažonglovat lahví Plzně a vyměnit žárovku v Octávii

Co naše psy naučíme na Světovou výstavu v Brně?

Rozlehlý závěrečný kruh, krásně osvětlený, dokonale ozvučený, diváci se těsní jeden na druhém, zahraniční účast je silná... Právě své vystoupení předvedli Čeští horští psi, jezdili na Favoritech a na hlavách vezli láhve Plzně. Ani jednu nerozbili. Diváci mohutně aplaudovali a chovatelům rvali z rukou vizitky, nejvyhledávanějším heslem na Googlu se stal Czech mountain dog. Nadšení utnul až hlas z reproduktorů: „A nyní přivítejte další české národní plemeno: Český strakatý pes!“ Opět se ozval potlesk, plný očekávání, Čechohoráci nasadili laťku vysoko. Vypotáčeli jsme se na plac, no moc nás nezbylo. Tak tedy strakatá spartakiáda. Jakže to bylo, teď pac, nebo otočky? Motáme se po place s věrnými strakáči po boku a ti se snaží, ale je nám trapně, vlastně se nám ulevilo, když bylo po všem. A po nás na plac naklusali chodští psi a s majiteli v krojích odtančili polku, diváci opět šílí nadšením...

...s úlevou se probouzím z noční můry, která má název Světová výstava 2021 v Brně, čas začíná trochu tlačit...

Dlouho jsme s pár lidmi nařukávali, jak na světové výstavě představit strakáče. Jak nacvičit něco, co se dá trénovat na Kladně i v Ostravě, co bude atraktivní, ale proveditelné i se psem, který má rád svůj gauč a jezdit na skatu a u toho vyštěkávat českou hymnu prostě nebude. Nakonec jsem přišla s myšlenkou, kterou jste ode mě možná slyšeli i na Schůzi Spolku v loňském roce. Takže jak by to mohlo vypadat, aby to nebyla noční můra?

Do rozlehlého závěrečného kruhu za doprovodu dramatické hudby kráčí postavy v laboratorních pláštích. Z klecí na boku kruhu si vyzvedávají psy. Psi je přivítají, jsou hodní a přátelští, ale hudba nevěští nic dobrého. V tom na scénu přichází další postavy, oblečení jsou už civilně, doprovází je Smetanova Vltava, atmosféra se úplně otočila, od vědců přebírají psi a vykračují si s nimi u nohy napříč volným prostorem. Část se oddělí a míří na druhou stranu, aby se za chvíli zase potkali. Postupně na place vznikají obrazce z krácejících lidí a psů a po chvíli si pozorný divák všimne, že i postavy v pláštích své pláště odložili a přidali se k tvorbě obrazců. Na place chvíli vznikají kruhy, jindy zase pruhy a čtverce, vše krásně zapadá do hudby a vše plyne jako tok Vltavy. Psi občas změní psovoda a při míjení se rázem vykračují po boku dalšího člověka, i když se míjejí těsně, nikde nedochází ke konfliktu. Hudba graduje. To už budou Svatojánské proudy... Diváci už napětím ani nedýchají, na konci nás odměnil nekonečný potlesk, plný strakatý stánek návštěvníků a neuvěřitelná sledovanost na youtube, kam video někdo z účastníků umístil ☺

Byla bych ráda, kdyby choreografii dělal někdo, kdo to opravdu umí – napadá mě Vanda Gregorová, předběžně souhlasila, ale čekáme na cenovou kalkulaci.

Aby to bylo trénovatelné od Aše až po Jablůnkov, tak tréninky, které budou probíhat jednou za 1–2 měsíce na Kladně / v Praze, budou nahrávány na video, sdíleny a připojen bude nákres. Ostatní mohou trénovat doma a na Setkáních a dalších akcích to budeme dávat dohromady.

Vítány jsou všechny varianty strakáčů. Hlašte se už teď s předstihem, donutí nás / vás to začít trénovat. Pokud později zjistíte, že ze závažných důvodů nemůžete, prostě se omluvíte. Čím více nás bude, tím zajímavější choreografii si díky počtu budeme moct dovolit. Ve čtyřech lidech leda čtverec ☺

Napadá vás lepší nápad, s čím se na výstavě v rámci prezentace plemene vytasit? Sem s nápady! Nejhorší je, když přijde remcal po tom, co už jsme v půlce trénování a řekne, že by raději něco úplně jiného ☺ Brainstorming vítán nyní, dokud je čas.

Pavla Kadeřábková

Štěňata strakatá 2020

Tahle akce má letos smůlu. Nejprve vyhořel zamluven areál, teď hrozí, karanténa... Přitom zájem je veliký, už 16. února bylo plno. Jestli vše dobře dopadne, Štěňata strakatá doufejme proběhnou v květnu v areálu tábora Vrbno u Blatné. Přihlášeno je 53 štěňat se svým doprovodem. Kromě toho, že jde o společenské setkání, aby se poznala další generace „strakatých“, budeme mít čas na vycházku, ukázky sportů, povídání o chovu, ukázky vystavování, Strakaté klání... Těšíme se. O průběhu akce vás (snad) budeme informovat v dalším Zpravodaji.

Jolana Nováková

Prošba majitelům a chovatelům!

Chceme poprosit všechny příznivce strakáčů: pokud víte o epilepsii (nebo jiné závažné dědičné nemoci) u nějakého vám známého psa, napište nám to, nejlépe mailem nebo třeba sms. Té spolupráce si moc ceníme. Pokud chceme, aby se strakáči rozvíjeli a byli pokud možno co nejzdravější, bez mapování výskytu epilepsie se neobejdeme. Velice všem za chovatelské kolegium děkujeme!

Epilepsie je bohužel u strakáčů dost zakořeněná. Proto se snažíme, aby alespoň 1 z páru byl starší 4 let (nejčastěji se epilepsie vyskytuje mezi 2. a 4 rokem věku, ale může i dříve a později). Kromě toho nám do chovu vstupují jedinci, kteří epilepsii mají v blízkém příbuzenstvu, ale sami jsou (doufáme) zdraví. Těm pak musíme najít partnera, který má co nejzdravější příbuzné, a to nejen ty blízké, ale nejlépe i vzdálenější. A tohle je ten největší problém. Máme totiž opravdu jen hrstku psů, kteří mají (podle našich informací) zdravé příbuzenstvo. Epilepsie je dědičná, ale zatím nikdo nenalezl DNA test. Můžeme jí tedy regulovat jen chovatelskými opatřeními. Víc nedokážeme. Každoročně máme cca 1 – 3 výskyty, tedy ty, o kterých víme. Bez vaší spolupráce nemáme šanci s epilepsií účinně bojovat.

Ještě jednou díky za jakoukoliv informaci.

Ještě dodávám, že epilepsie se nemusí projevovat "jen" jako záchvaty a křeče, ale může mít i jiné podoby, např. chytání imaginárního hmyzu. Je to prostě nějaká soustavná činnost, která probíhá jako řetězec změněného chování. Na youtube.com to lze najít jako fly snapping, fly biting: <https://www.youtube.com/watch?v=pfS55dO0yWo>, <https://www.youtube.com/watch?v=5FOMbPdDh4g>, <https://www.youtube.com/watch?v=txMOToUJcMw>

Zdeňka Vaňourková
+ chovatelské kolegium

Registrace 2020

Členové Spolku ČSP, nezapomeňte si prodloužit členství na rok 2020. Termín je za pár dní - 31. března 2020. Pokyny jsou na webu <https://www.spolekstrakacu.cz/2020/03/13/prodlouzeni-clenstvi-na-rok-2020/>, pokud pro vás bude něco technicky náročné, pište na info@spolekstrakacu.cz.

Pojďte s námi dělat Spolek

Ono to teď vypadá, že je to za dlouho. Ale schůze bude. Termín je 21. listopadu 2020, místo Svornost, Dolní Počernice. Pište si do diářů.

Co je ale mnohem a mnohem důležitější – tahle schůze bude volební. Což znamená příležitost pro všechny, kdo se chtějí aktivně zapojit to chodu Spolku. Prosím, přemýšlejte o tom, zda byste byli ochotni přiložit ruku k dílu a zapojit se do činnosti výboru či dozorčí rady.

Zní to strašlivě úředně, ale nebojte, zas takové peklo to není. Ale jako Spolek musíme mít prostě některé věci v pořádku – realizace je věcí výboru a kontrola je prací dozorčí rady.

Pokud byste byli schopni a ochotni kandidovat do orgánů Spolku, prosíme, dejte to najevo tím, že vyplníte formulář na tomto odkazu https://docs.google.com/forms/d/e/1FAIpQLSe2KMdYOJ3ImQ-8uaFxeWVB7iSUY22_kPVVp4fNS2KiZgk_HQ/viewform. Jde o odpověď na pár otázek, vůbec nemusíte psát romány – před samotným hlasováním na schůzi by totiž bylo fajn, představit se ostatním – toto představení bude určeno členům Spolku.

Nechcete hned kandidovat, ale máte nějaký nápad, který byste pro strakaté chtěli zrealizovat?

Ozvěte se na info@spolekstrakacu.cz.

Předem díky všem aktivním,
za výbor Jolana Nováková

Setkání ČSP 2020

Dovolujeme si vás pozvat na 11. Setkání dvou i čtyřnohých strakáčů, které se bude konat v kraji rybníků a dobrého piva, ve dnech 11. – 13. září 2020 na břehu Opatovického rybníka v Kempu Doubí u Třeboně. Označte si datum v kalendáři!

Tradice „strakatého setkávání“ se letošním ročníkem přehoupne do své druhé dekády existence a věříme, že tak, jako z předchozích ročníků, budete i vy z 11. Setkání strakáčů odjíždět obohaceni o spoustu prima zážitků, zkušeností, nových přátelství a se šťastně unavenými čtyřnohými parťáky.

Nedílnou součástí víkendového setkání je Klubová výstava, spojená s bonitací, která se bude konat v neděli 13. 9. 2020. Klubové výstavy a bonitace se lze zúčastnit nezávisle na účasti na Setkání, neboť každá z uvedených akcí disponuje samostatnou přihláškou prostřednictvím dogoffice, resp. administrativy Spolku.

Přihlášku naleznete na stránkách Spolku, předpokládáme v květnu – záleží na nálezové situaci. Nezapomeňte, že přihlašování je přednostně otevřeno členům Spolku, kteří mají prodlouženou registraci pro rok 2020.

Případné dotazy, nápady, nabídky pomoci,... zasílejte na moni.kroupova@seznam.cz, resp. vivan62@seznam.cz.

Za organizátory zdraví a na všechny se těší **MonIvAn**.

Výsledky výstav

12. 10. 2019 MVP České Budějovice, posuzoval: Tibor Havelka (SK)

psi	mezitřída	Dragon Berkast	VD1
feny	dorost	Jesenska Dakam	nepřítomna
		Juka Bonasa Sorbus	N
	mezitřída	Dazy Berkast	V1, CAC
	otevřená	Bali Strakatý kámoš	V1
	šampionů	Bellis Berkast	V1, CAC, BOB, 3. BONB
	veteránů	Elita Dakam	nepřítomna

19. 10. 2019 KV KCHMPP Mladá Boleslav, posuzoval: Antonín Karban

psi	mladých	Dargo Love in paws	C1, CAJC, KV mladých
		Ilex Bonasa Sorbus	V2
	mezitřída	Miki z Majklovy zahrady	V1, CAC, KV, BOS
	otevřená	Felix Zlatíčko	V1, CAC
		Cyrgo Nella Belavia	VD2
	vítězů	Kamil z Majklovy zahrady	V1, CAC
		Draco z Luční ulice	V2, rez. CAC
feny	mladých	Barra u Melluzínky	V1, CAJC, KV mladých, BOJ
	mezitřída	Dazy Berkast	V2
		Blue Sem tam Kladně	V1, CAC
	otevřená	Faustýnka Zlatíčko	V4
		Erna z Luční ulice	V3
		Bali Strakatý kámoš	V1, CAC
		Aranka Strakatá packa	V2, rez. CAC
		Cibulka ze Strakaté zupy	VD
	vítězů	Bramína Nella Belavia	V1, CAC, KV, BOB
		Bellis Berkast	V2, rez. CAC

30. 11. 2019 MVP Praha, posuzovala: Lenka Frnčová

psi	dorost	Eximus Varius LeaWil	N1
	otevřená	Cyrgo Nella Belavia	V2, rez. CAC
		Felix Zlatíčko	V1, CAC
	šampionů	Draco z Luční ulice	V1, CAC, BOB, 1. BIG NON FCI
feny	mladých	Josta Bonasa Sorbus	V2
		Juka Bonasa Sorbus	V1, CAJC, BOJ
	mezitřída	Baccara Dobrovodská hvězda	V1, CAC

Strakatý e-zpravodaj 28/2020

otevřená	Aranka Strakatá packa	V1, CAC, BOS
	Bali Strakatý kámoš	V2, rez. CAC

1. 12. 2019 MVP Praha, posuzoval: Otakar Vondrouš

feny	mladých	Juka Bonasa Sorbus	V2
		Jesenka Dakam	V1, CAJC, BOJ
	mezitřída	Dazy Berkast	V1, CAC
	otevřená	Aranka Strakatá packa	V2, rez. CAC
		Bali Strakatý kámoš	V3
		Gina ze Strakatého kožíšku	V1, CAC, BOB
	šampionů	Bellis Berkast	V1, CAC
	veteránů	Elita Dakam	V1, CAC, BOV

11. 1. 2020 NV Brno (Hanácká národní výstava), posuzoval: Otakar Vondrouš

psi	mezitřída	Bismarck Dobrovodská hvězda	nepřítomen
	otevřená	Iberis Bonasa Sorbus	V2
		Mišpulín Libachar	V1, CAC, NV, BOS
feny	mladých	Jesenka Dakam	V1, CAJC, BOJ, BOB, 1. BIG
	mezitřída	Isurry ze Zlatého Lankastru	V1, CAC
	vítězů	Charita Dakam	V1, CAC, NV
	veteránů	Elita Dakam	V2
		Ida z Česlova	V1, BOV

1. 2. 2020 MVP DUOCACIB Brno, posuzovala: Mgr. Václava Rybárová

psi	mezitřída	Bismarck Dobrovodská hvězda	V1, CAC, BOS
	otevřená	Mišpulín Libachar	V1
feny	mladých	Jesenka Dakam	V1, CAJC, BOJ
	mezitřída	Isurry ze Zlatého Lankastru	V1, CAC
	otevřená	Blue Sem tam Kladně	V2, rez. CAC
		Erna z Luční ulice	V1, CAC, BOB, 2. BIG
	šampionů	Charita Dakam	V1, CAC
	veteránů	Elita Dakam	V1, BOV
		Ida z Česlova	V2

2. 2. 2020 MVP DUOCACIB Brno, posuzoval: Jiří Janda

psi	mezitřída	Bismarck Dobrovodská hvězda	V1, CAC, BOS
	otevřená	Mišpulín Libachar	VD1
feny	mladých	Jesenka Dakam	V1, CAJC, BOJ
	mezitřída	Oliva Libachar	V1

Strakatý e-zpravodaj 28/2020

otevřená	Blue Sem tam Kladně	V2, rez. CAC
	Erna z Luční ulice	V1, CAC
šampionů	Charita Dakam	V1, CAC, BOB, 2. BIG
veteránů	Elita Dakam	V1, BOV
	Ida z Česlova	V2

29. 2. 2020 KrV KCHMPP Lysá nad Labem, posuzoval: Miroslav Václavík

psi	mezitřída	Agio z Lešanské zahrady	V1, VT, KrV, Vítěz Lysé nad Labem
	otevřená	Bruce ze Zlatého Lankastru	V2
		Miki z Majklovy zahrady	V1, VT
	vítězů	Felix Zlatíčko	V1, VT
feny	mladých	Jezinka Dakam	V1, VT
		Nasťa z Majklovy zahrady	VD2
	pracovní	Amálka České kouzlo	V1, VT
	vítězů	Erna z Luční ulice	V1, VT, KrV

Fotokatalogy z klubových akcí zachycující strakaté krasavce naleznete na:

<https://strakaci.cz/dokumenty/20191019.pdf>

Šampioni udělení v roce 2019

Druh šampiona	Pes	Majitel
Český šampion	Arvika Nella Belavia	Pavla Kadeřábková
Český junior šampion	Bismarck Dobrovodská hvězda	Antonín Urban
Český Grandšampion	Bramína Nella Belavia	Zuzana Krejčířiková
Český junior šampion	Brunie z Hraběcí aleje	Zdeňka Daňková
Český šampion	Celia Nella Belavia	Jana Minolová
Český šampion	Ceron Love in paws	Radim Nováček
Český Grandšampion	Damián Barunidlo	Daniela Dušková
Český junior šampion	Dazy Berkast	Luboš Bušek
Český Grandšampion	Don od Milníku 05	Petra Rosíková
Český šampion	Felix Zlatíčko	Jaroslav Prodělal
Český junior šampion	Gina ze Strakatého kožíšku	Dita Folberová

Výstavní novinky

ČMKU zprovoznilo nový web o výstavách <https://vystavy.cmku.cz/>. Najdete tam termíny výstav, včetně kontaktů na pořadatele a propozic. Na webu by měly být postupně k dispozici i výsledky výstav.

Od 1. 1. 2020 je také nový systém pro přihlašování na výstavy dogoffice.cz. Je nutné se do něj znovu zaregistrovat (pokud to jde, použijte původní zaregistrovaný email, data se Vám překlopí ze staré verze). Někdy jsou s registrací a přiřazením psů potíže, tak to nenechávejte na poslední chvíli před uzávěrkou výstavy. Až si přiřadíte svého psa, tak k němu rovnou nahrajte obě strany průkazu původu. Už ho nebudete muset nahrávat u přihlášek na jednotlivé výstavy.

Důležité!!! Se zavedením nového systému dogoffice.cz už nebudou před výstavou posílány notifikační emaily s odkazem na vstupní list. Musíte se sami přihlásit do dogoffice.cz a vstupní list si stáhnout.

Změny ve výstavním řádu ČMKU

Od 1. 1. 2020 je aktualizován výstavní řád ČMKU a pro strakáče přináší některé novinky.

Nově se titul CAC ČMKU na mezinárodní výstavě přiznává i jedinci, který získal BOS. Doteď ho získal jen pes, který vyhrál vítěze plemene – titul BOB.

Na mezinárodních výstavách byla zrušena Velká národní cena. Důvodem je, že pražský krysařík se začal vystavovat v neděli (byl prozatímně uznán a přeřazen do skupiny IX. společenských plemen) a česká plemena jsou tedy rozdělena do dvou výstavních dnů.

Nově se zavádí titul Nejlepší dospělý pes a fena plemene. Zadává se na klubové výstavě, kde se nezadáva titul Klubový vítěz.

Rozhodčí má právo zakázat při posuzování krmení pamlsky.

Katka Milbachová

Šampion šampionů 2019 a Pes roku ČMKU 2019

Obrovského úspěchu dosáhla fena **Bellis Berkast** majitele a chovatele Luboše Buška. Na výstavě Šampion šampionů 2019 konané v lednu 2020 získala titul BIG 1 (nejlepší jedinec skupiny neuznaných plemen) a v celoroční soutěži Pes roku 2019 vyhrála skupinu neuznaných plemen. V obou případech jde o nejvyšší ocenění, kterého může na těchto akcích strakáč dosáhnout.

Doporučené kardiologické vyšetření

Aby toho nebylo v chovu málo, obracíme se na vás všechny s prosbou o příležitostné vyšetření srdce. V kontrolách vrhu máme občas nahlášený srdeční šelest. To ještě nemusí nic znamenat, ale také může. Prosíme tedy vás všechny, kteří od chovatele víte, že právě u vašeho štěněte byl zjištěn šelest, abyste srdce nechali vyšetřit u kardiologa. Tento šelest může být neškodný, který růstem zmizí, ale také může jít o vrozenou vadu. Zvíře pak není vhodné do chovu a je vhodné ho nechávat pravidelně vyšetřit u kardiologického specialisty. Jedná-li se o vrozenou srdeční vadu, je vhodné vyšetřit i oba rodiče.

U řady vad není známá příčina vzniku. Může být genetická (avšak genetické testy na ně nejsou), nebo vznikne prenatálně (matka prodělala infekční onemocnění, nebo je nějaký nedostatek ve výživě, stres a podobně) či během života.

Existují však i vady, které se projeví až později než ve štěněčím věku. Jedná se o mladé psy v plné síle kolem 3 let, kteří mohou již být uchovnění, mohou dokonce mít i potomky. Do té doby akční mladý pes bez problémů a jakýchkoliv příznaků začne být unavitelný, netoleruje větší zátěž, je dušný, objevuje se kašel a pod. Pak se může jednat i o kardiomyopatii, tedy poškození srdečního svalu. Není možné to odhalit u štěněte, problém se vyvíjí postupně. Tato vada srdce je známa např. u boxerů, dobermanů či vlkodavů. Kardiomyopatie je velmi nebezpečná a přežití jedinců po objevení se příznaků (dušnost, kašel) nebývá dlouhé. Uvádí se max. rok od prvních příznaků. Dědičný základ kardiomyopatie je jasný, ale neví se přesně, které geny se na ní podílí (přepokládá se polygenní dědičnost) podobně jako u epilepsie, nelze ji tedy testovat z krve/stěrů geneticky. Ale pozor, i oba zdraví rodiče mohou mít postižené potomky, a obráceně.

A protože se nám kardiomyopatie už objevila, doporučujeme právě zmíněné vyšetření (nejen) chovných zvířat, protože postižená zvířata nejsou vhodná do chovu. Nechceme vyšetření direktivně nařizovat jako povinné. Apelujeme za chovatelské kolegium na zodpovědnost chovatelů i majitelů a vyšetření srdce dáváme do doporučených vyšetření.

V případě výskytu problému kardiomyopatie ve vrhu je vhodné doporučit vyšetření i sourozencům a vyšetření by se mělo dělat jednou ročně, protože má progresi. Každopádně alespoň základní vyšetření srdce před uchovněním by se mělo stát ideálně standardem. Již řada strakáčů toto vyšetření má, a tak budeme rádi, když se řady prověřených chovných zvířat rozšíří. Vyšetření je třeba udělat u veterináře s akreditací z kardiologie.

Moc děkujeme těm, kdo vyšetření už udělali a zároveň budeme moc rádi, když nás o výsledcích budete i nadále informovat. Jen s vaší pomocí zvládneme udržet strakáče zdravé.

Orientančí cena vyšetření: 1.000 – 3.000 Kč

Časová náročnost: asi 30 minut

Co to obnáší pro psa: vyšetření probíhá v bdělém stavu, pes leží na boku nebo na hrudníku, veterinář mu natře malou oblast sonikačním gelem a jezdí po srsti sondou. Psa musí držet 2 dospělí lidé.

Vetrinární kardiologové:

MVDr. Dušan Anděl – Vet. Klinika IVET <https://www.veterinarni-klinika.net/> (Praha)

MVDr. Milan Dvořák – Vet. Ordinance Ostrava <http://vetova.cz/> (Ostrava)

MVDr. Michal Fiedler – Veterinární klinika Slaný <https://www.veterinaslany.cz/> (Slaný)

MVDr. Radek Hořejš – Veterinární ordinace Echovet <http://www.echovet.cz/> (České Budějovice)

MVDr. Vilma Hysková – Veterinární centrum Viva <http://www.vivavet.cz/cz/> (Hradec Králové)

MVDr. Petr Johanides – Veterinární klinika <https://www.veterinajohanides.cz/> (Žďár nad Sázavou)

MVDr. Roman Kvapil – Vet. Klinika Kolmá <http://www.veterinapodebradska.cz/> (Praha)

MVDr. Pavel Mužík – Vet. Klinika Vedilab <http://www.vedilab.cz/> (Plzeň)

MVDr. Karel Najman – Vet. Klinika Aavet <http://www.aavet.cz/> (Praha)

MVDr. Vojtěch Novák – Vet. Klinika Jaggy <https://www.jaggypraha.cz/> (Praha)

MVDr. Jan Nytra – Vet. Klinika Nytra <http://www.vetklinika-nytra.cz/> (Ostrava)

MVDr. Peter Scheer – Vet. Klinika MaScheer <http://www.mascheer.cz/> (Malešovice u Brna)

MVDr. Vladimíra Teplá – vet. Klinika HK <https://www.hkvet.cz/> (Hradec Králové)

MVDr. Tomáš Weidenhöfer – Abclinic <https://veterinabrno.cz/> (Brno)

Zdenka Vaňourková

Výsledky bonitace KCHMPP

19. 10. 2019, Mladá Boleslav
Bonitovale: Mgr. Václava Rybářová

Blue Sem tam Kladně

*8. 11. 2017

kohoutková výška: 46 cm
skus: nůžkový
chrup: úplný
srst: černožlutobílá dlouhá
hmotnost: 13,2 kg
obvod nadprstí: 9,5 cm

DKK A
DLK 0 / 0
LP 1 / 1

Cibulka ze Strakaté zupy

*19. 2. 2017

kohoutková výška: 43 cm
skus: nůžkový
chrup: chybí P2 oba dole
srst: černožlutobílá krátká
hmotnost: 13,2 kg
obvod nadprstí: 9,5 cm

DKK B
LP 0 / 0

Dargo Love in paws

*29. 5. 2018

kohoutková výška: 47,5 cm
skus: nůžkový
chrup: úplný
srst: černožlutobílá krátká
hmotnost: 15,3 kg
obvod nadprstí: 9,5 cm

DKK A
DLK 0 / 0
LP 1 / 1

Dazy Berkast

*31. 3. 2018

kohoutková výška: 45 cm
skus: nůžkový
chrup: úplný
srst: černožlutobílá krátká
hmotnost: 13,5 kg
obvod nadprstí: 9,0 cm

DKK D
LP 0 / 0

Faustýnka Zlatičko

*16. 7. 2016

kohoutková výška: 44 cm
skus: nůžkový
chrup: chybí P2 vpravo nahoře; P1, P3 vlevo dole; P2 vpravo dole
srst: černožlutobílá krátká
hmotnost: 11,6 kg
obvod nadprstí: 8,5 cm

DKK A
LP 1 / 1

29. 2. 2020, Lysá nad Labem
Bonitovála: Mgr. Václava Rybářová

Agio z Lešanské zahrady

*23. 8. 2018

kohoutková výška: 53 cm
skus: nůžkový
chrup: úplný
srst: černožlutobílá dlouhá
hmotnost: 18,7 kg
obvod nadprstí: 10 cm

DKK C
LP 0 / 0

Narozené vrhy – přehled odchovů v KCHMPP

K Dakam	nar. 9. 10. 2019	
Fx 3,27 %	1 pes	m. Charita Dakam
KZP 86,67 %	0 fen	o. Dárek ze Zlatého Lankastru
Registrační čísla 2555 – 2555		
J ze Zlatého Lankastru	nar. 21. 10. 2019	
Fx 0,78 %	2 psi	m. Drinna ze Zlatého Lankastru
KZP 96,67 %	4 feny	o. Bartoloměj ze Strakatého dvorku
Registrační čísla 2556 – 2561		
K Bonasa Sorbus	nar. 24. 12. 2019	
Fx 1,56 %	1 pes	m. Coca Bonasa Sorbus
KZP 90,00 %	2 feny	o. Kašpar z Majklovy zahrady
Registrační čísla 2569 – 2571		
C Ratinky	nar. 4. 1. 2020	
Fx 4,83 %	1 pes	m. Asonda z Ratinky
KZP 86,67 %	0 fen	o. Hacker Dakam
Registrační čísla 2579 – 2579		
S Libachar	nar. 15. 3. 2020,	
Fx 0 %	3 psi	m. Arlet ze Zlatého Lankastru
KZP 100 %,	3 feny	o. Felix Zlatíčko
Reg. čísla (zatím nepotvrzeno) 2585-2590		

C Sem tam Kladně

Narozené vrhy – přehled odchovů ve Spolku ČSP

A Aurum Momentum

Fx 1,71 %
KZP 93,33 %
Registrační čísla 2562 – 2568

nar. 20. 12. 2019

3 psi m. Aura Libišácká ťapka
4 feny o. Ivan Strakatý samet

B od Patrona Rocha

Fx 0,78 %
KZP 93,33 %
Registrační čísla 2572 – 2578

nar. 26. 12. 2019

5 psů m. Assanka od Patrona Rocha
2 feny o. Balda z Akátového hájku

C Sem tam Kladně

Fx 0,00 %
KZP 96,67 %
Registrační čísla 2580 – 2584

nar. 8. 1. 2020

3 psi m. Celia Nella Belavia
2 feny o. Bruno ze Zlatého Lankastru

mrňata C Sem tam Kladně

Složené zkoušky

Arabela Strakaté tornádo
Master of nosework

zkouška
- MD 1

psovod: Eva Vlasáková Šitnerová

Průběžné výsledky pracovní soutěže 2020 najdete na stránkách <https://www.pracovnistrakac.cz/>

Výzva

Nových zkoušek bude jistě složeno více, ovšem informace se do Zpravodaje nedostaly... Chtěla bych proto poprosit psovody aktivních strakáčů – pokud složíte novou zkoušku, napište mi to (strakati.psi@seznam.cz). Postačí jen základní údaje – jméno psa a psovoda a označení zkoušky. Nic dokládat nemusíte. Přiložit můžete i fotografii. Děkuji, vaši radost a pýchu sdělíme s vámi ☺

Simona Šádková

Členská schůze Spolku ČSP

Scházíme se v sobotu 23. listopadu 2019 v hotelu Svornost v Dolních Počernicích v celkovém počtu 47 členů. Na stolech máme od těch šikovnějších spoustu dobrot a rekapitulujeme uplynulý rok ve Spolku. Seznamujeme se s hospodařením Spolku, aktuálním stavem členské základny, zprávou revizní komise a volíme Kateřinu Libenskou jako našeho zástupce na schůzi KCHMPP, sekce ČSP.

Vaší pozornosti by neměla uniknout úprava **bonitačního řádu**:

Pokud se majitel psa nedostaví a svou neúčast neomluví nejpozději 24 hodin před zahájením bonitace na info@spolekstrakacu.cz, poplatek propadá ve prospěch Spolku. V případech, kdy se majitel psa nemůže bonitace zúčastnit a řádně se výše uvedeným způsobem omluví, neplatí na další bonitaci Spolku ČSP konanou nejpozději do konce následujícího kalendářního roku nový poplatek. K opakované bonitaci se musí znovu přihlásit.

...a úprava **směrnice o řízeném chovu**:

Jedna fena může mít během života maximálně 4 vrhy. Schůze zároveň souhlasí s tím, že pokud nějaká fena již měla 4 vrhy, povolíme jí ještě 1 vrh navíc (důvod – spravedlivé podmínky). To se týká pouze 2 fen (Arlet ze Zlatého Lankastru a Cisinka ze Strakatého dvorku).

V roce 2020 Spolek ČSP plánuje Setkání strakáčů, Štěňata strakatá, výstavy, semináře, MČR Agility, MČR Canicross, MČR Obedience, možná MČR Dogtrek, chdíme na vycházky, vydáváme Zpravodaj, chystáme knihu...

Zde naleznete, kdo má co na starosti, v případě, že byste se chtěli zapojit, pomoci, vymyslet novou aktivitu...: <http://www.spolekstrakacu.cz/spolek/dokumenty/>

Zde je manuál pro organizátory:

<https://docs.google.com/document/d/1yViZizpffKIBnJtdCopwzXADI2tVXRhb8y7Zdqw6yoE/edit?usp=sharing>

V rámci diskuze jsme rozebírali:

Světovou výstavu v Brně (zapojte se!), kontakt se Spolkem (přes spolkový email), spolupráce s KCHMPP (naše návrhy neprošly), financování odborných lektorů; povinnost čipování (význam registrace; neuznání očkování vztekliny, pokuty), dogoffice (změna grafiky, do vyhledávání zadat celé číslo registru podle PP pozor i s mezerami), archivace novoročenek, dřevěné brože,

Návrhy k další činnosti (k projednání výboru): Milan Kouřil: společné pojištění psů ve Spolku ČSP; Ondřej Jareš: vyšší motivace majitelů psů samců k chovu

Spolek českého strakatého psa udělil tituly:

Klubový šampion: Erna z Luční ulice – Dagmar Vokálová

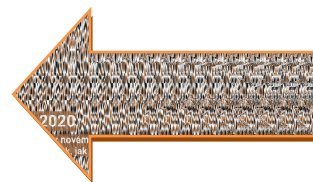
Pracovní šampioni:

Amálka České kouzlo – Eliška Maierová;

Arabela Strakaté tornádo – Eva Vlasáková Šitnerová;

Baron z Luční ulice – Alena Pichová;

Hula Hop Asi Czech Originál – Veronika a Robert Dědičovi

Zápis a úprava: Simona Šádková

Členská schůze KCHMPP, sekce Český strakatý pes

Datum a místo konání: 23. 11. 2019, hotel Svornost, Praha – Dolní Počernice

Začátek ve 13 hodin – společná část pro členy Spolku ČSP i KCHMPP. Tato část začíná vyhodnocením pracovní a výstavní Soutěže za rok 2019. Následuje zpráva poradkyně chovu o chovu ČSP v roce 2019 (počty KL, počty štěňat, stav chovné základny, max. počet potomků po jednom chovném zvířeti stanoven dle let 2015-2019 = 40 (FCI Breeding Strategies; počet bude upřesněn po posledním vrhu narozeném v roce 2019), zdraví, administrativa v chovu, plánované akce 2020 – výstavy, bonitace, Soutěž 2020.

Společná část ukončena ve 14 hodin.

Schůze KCHMPP sekce ČSP – začátek ve 14:30; přítomno 23 členů KCHMPP sekce ČSP, žádní hosté

Sčítací komise: Zuliko Vychytil, Milan Vokál; zapisovatel schůze: Jolana Nováková; jednací řád schválen; program schůze schválen. Jsme usnášeníschopní.

Delegáti zvolení a schválení pro případ konání mimořádného Shromáždění delegátů v roce 2020:

1. Iveta Chrenková	4. Monika Laisková
2. Kateřina Milbachová	5. Alena Holubová
3. David Milbach	6. Dana Vaňourková

Návrh na změnu chovných podmínek:

1 fena může mít za svůj život maximálně 4 vrhy štěňat. Feny, které již 4 vrhy štěňat mají, mohou mít ještě jeden vrh. Týká se to pouze 2 fen (Arlet ze Zlatého Lankastru, Cisinka ze Strakatého dvorku).

Návrh schválen.

Plánované akce KCHMPP v roce 2020: výstavy + bonitace

Administrativa v chovu: do 7 dní od krytí doložit KL do administrativního programu nebo zaslat poštou PCH, do 7 dní od porodu dodat KL a přihlášku vrhu, od 42. dne věku štěňat lze kontrola vrhu. Čipovat lze již od 4 týdnů věku, a to pouze celý vrh najednou. Čipování provádí pouze veterinární lékař, a to na základě vydaných čísel zápisu od ČMKU.

Při nedodržení termínů – finanční postih od kárné komise KCHMPP

Zápis titulů a zkoušek u chovných jedinců – majitel pošle kopie výstavních/pracovních certifikátů mailem či poštou PK ČMKU.

Schůze ukončena ve 14:45.

V Praze 23. 11. 2019

Zapsala: Jolana Nováková

Kontrolovala: Zdeňka Vaňourková

Úprava a zkrácení pro Zpravodaj: Simona Šádková

Pes roku 2019

Pes roku

1. Draco z Luční ulice	54 b
2. Damián Barunidlo	47 b
3. Miki z Majklovy zahrady	45 b

Veterán roku

1. Cíněnka Strakatý samet	15 b
---------------------------	------

Fena roku

1. Bellis Berkast	165 b
2. Bramína Nella Belavia	123 b
3. Erna z Luční ulice	105 b

Chovatelská stanice roku

1. Berkast	237 b
2. z Luční ulice	202 b
3. Nella Belavia	162 b

Pracovní pes roku 2019

Agility

1. Albert ze Strakatého dvorku 146 b
2. Arvika Nella Belavia 94,5 b
3. Berenita Nella Belavia 83 b

Ostatní sporty

1. Centa Nella Belavia 81 b
2. Celia Nella Belavia 70,5 b
3. Arvika Nella Belavia 64,5 b

Pracovní veterán

Baron z Luční ulice

Jednotlivé sporty

- Canicross – Centa Nella Belavia
Sportovní kynologie – Amálka české kouzlo
Dogdancing – Baron z Luční ulice
Dogtrekking – India z Majklovy zahrady
Obedience – Bramína Nella Belavia
Nosework – Arabela Strakaté tornádo

Turistická soutěž 2019

1. Alaia Nádherná Canis Color a Bianca Dobrovodská hvězda 414 b
2. Electra Pharlap a Armína z Údolí Blanice 361 b
3. Crocus Bonasa Sorbus 300 b

Pravidla a termíny soutěže Pes roku – soutěže v roce 2020

Výstavní část – Katka Milbachová: úprava bodů za jednotlivá umístění (snížení za tituly, zrušena kategorie chovatelských stanic). Bodovací tabulka přístupná na webu <https://www.spolekstrakacu.cz/akce/pes-roku-a-sampionat/pes-roku/>

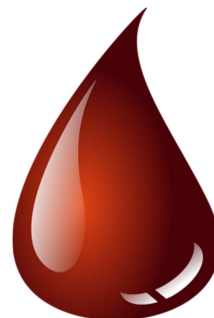
Pracovní část – Pavla Kadeřábková: pracovní skupina (Zuzana Krejčířková, Jana Minolová, Alena Pichová, Iva Říhová, Eva Vlasáková Šitnerová) zpracovává pravidla na rok 2020, plánované zveřejnění polovina prosince 2019, prosba hlásit výsledky přednostně online formulářem na stránkách www.pracovnistrakac.cz

Turistická část – Jana Kalinová: pro rok 2020 nové turistické cíle, informace a hlášení výsledků na <https://www.strakataturistika.cz/>

Zápis a úprava: Simona Šádková

Registr dobrovolných psích dárců krve

Dovoluji si Vás informovat o vzniku jednotného registru dobrovolných psích dárců krve Červená tlapka. Stejně jako lidé i psi někdy potřebují krevní transfuzi. V České republice je nicméně velmi těžké ji sehnat. Právě to se Červená tlapka snaží změnit. Lidé, kteří mají zájem pomáhat a vlastní psa splňujícího kritéria pro darování krve, se nyní mohou registrovat na naší platformě <https://www.cervenatlapka.cz/>. Jedním z těchto kritérií je hmotnost psa nad 20 kg, takže dárcem se může stát jen malá část českých strakatých psů.

Eventuální zájemci o transfuzi pak mohou pomocí filtru a interaktivní mapy nalézt vhodného dárce ve svém okolí a kontaktovat ho přímo pomocí formuláře. Služba je samozřejmě zcela bezplatná (více informací můžete získat na webu).

Rádi bychom, aby se projekt dostal do povědomí co nejširší veřejnosti (především z řad pejskařů), aby mohl pomáhat těm, kdo tuto službu potřebují. Vše děláme bez nároku na honorář a svépomocí, byli bychom proto velmi vděční, pokud byste nám s propagací byli ochotní pomoci i Vy. Třeba tím, že umístíte odkaz na náš registr na své webové stránky, nasdílíte ho na sociálních sítích a řeknete o nás svým kolegům a přátelům. Jestli Vás náš projekt zaujme, můžete si také z našich stránek vytisknout letáčky a šířit je dál.

Předem Vám za každou pomoc moc děkujeme! Omlouváme se těm, kterým se informace už dostala z nějakého jiného zdroje, řídíme se ale pravidlem, že je lepší, když o nás uslyšíte dvakrát, než abyste o nás nevěděli vůbec :)

V případě jakýchkoliv otázek se na mě neváhejte obrátit.

Za tým Červené tlapky, Bětko Ruschka

Ted vás určitě napadla spousta otázek....

Kolik krve psovi vezmou? Neohrozí ho to nějak? Jak je vše časově náročné?

Co dělat, když můj pes potřebuje transfuzi? Mají psi krevní skupiny?

Odpovědi najdete pěkně pohromadě zde: <https://www.cervenatlapka.cz/faq>

Setkání a rekord

V září se sešlo 128 strakáčů na Setkání v kempu Stříbrný rybník. A udělali jsme rekord, který je zapsaný v České knize rekordů. Díky všem zúčastněným.

A hlavně díky všem, kdo se podíleli na organizaci. Janě a Elišce za přípravu akce, Aleně za zúřadování nelehkého hospodaření, Táně a Honzovi za koordinaci rekordu, Ivetě za fotokoutek, Vanilce a Robovi za stezku odvahy, Ondrovi za dogtrek, Lence za povídání o motivaci, Janě za povídání o caniscrossu, Pavle za hoopers, Evě za nosework, Ivanovi a Milanovi za večerní táboráky, Monice, Maří, Janě, Dáše, Daně, Mirce, Hance, Pavlovi, Evě... za pomocné ruce nejen uvítacího výboru, Zdeňce a Lee za večerní povídání, Milanům, Pavlovi a Zulimu za coursing, Ondrovi za focení, Katce za pomoc vystavujícím nováčkům, Ivě za úřední pomoc s tombolou, Mili, Luďce, Evě a Ivě za pomoc s výrobou hraček, Lukášovi za masky pro děti, Liborovi za hudební doprovod, Vítkovi za strakaté víno...

Tak a teď budu mít průšvih, jestli jsem na někoho zapoměla – jenže lidi, to bych musela vyjmenovat všechny, kdo se na akci mihli – každý totiž byl přínosem.

Ale na někoho zapomenout nesmím: díky Petře a Verče, že s tou tradicí před deseti lety v Herolticích u Tišnova začaly.

Co se všechno na Stříbrném rybníce dělo? Z alb aktivních fotografů jsme vybrali průřez z akce: https://jol.rajce.idnes.cz/2019_vyber_-_ruzni_autori/

Jolana Nováková

Pojištění – pozdní lítost není nic platná

Je mi to opravdu moc líto, že vám můj pes vběhl pod kolo/auto. Zakousl 20 slepic. Kousl vašeho psa. Skočil zabláčenými tlapkami na váš kostým od Diora. Ožene se po děcku, které k němu běží a prokousne mu ret...

Prostě ani se nenadějete a váš jinak naprosto vycvakaný miláček udělá něco, co jinému způsobí škodu. Když je to špinavý kostým a jeho majitelka je zároveň milovnicí psů, nejspíš vám promine – když někdo nosí tak drahé oblečení, náklady na čistírnu jsou obvykle pod jeho rozlišovací schopnosti. Pokud je však způsobená škoda závažná nebo jde dokonce o škodu na zdraví, pravděpodobně vás čeká nepříjemné finanční vyrovnání. A pokud bude protistraně ukradená vaše lítost a najme si dobrého právníka, pravděpodobně jí soud přiřkne tolik peněz, kolik byste na počátku vůbec nepředpokládali. Nemusí totiž jít jen o léčbu samotnou: Naražený loket? Ale náš Teodor měl našlápnuto ke kariéře špičkového tenisty! Jizva na noze? Dcera byla na nejlepší cestě stát se slavnou modelkou... Škody v desetitisících až statisících nemusí být nijak výjimečné. A přitom šlo jen o chvíli vaší nepozornosti a zkrat u psa, který se prostě zachoval po psovsku a ne po lidsku.

Zdá se vám, že straším? Za poslední dva měsíce vím o dvou podobných událostech. Majitelé těch psů, kteří jsou z pohledu zákona zodpovědní, jsou oprávněně nervózní. Na kolik je to asi vyjde...?

Když budete na podobné karamboly myslet předem a pojistíte se, nehodě sice nepředejdete, ale nepřijdete kvůli ní na buben. Ne, neberte to jako nátlak agenta s teplou vodou. Tahle pojistka vás nebude moc stát, ale může předejít velkým problémům. Jmenuje se ta věc Pojištění odpovědnosti v běžném občanském životě a je to něco jako povinné ručení. Platí pro vás, vaši rodinu a vašeho psa. A cena? Kolem 500 korun ročně za pojištění s pojistnou částkou milion korun. Někdy bývá tohle pojištění součástí pojištění domácnosti. Pročtěte si svou smlouvu, a pokud tam pojištění odpovědnosti nenajdete, uzavřete si ho zvlášť. Fakt. Ať za pár týdnů neříkáte: „Oni to v tom zpravodaji psali, a já se bohužel k tomu pojištění nedostal... Teď se asi pěkně prohnu...“

Jolana Nováková´

PS – Neodkládejte to, možná teď máte času dost a pojišťovny momentálně pracují online :-D

Pojistit...?

Dodatek: Když už jsme u toho pojištění: zájemci o pojištění psa pro případ veterinární léčby mohou uzavřít pojištění Petexpert. *(Osobní poznámka: po prohlédnutí pojistných podmínek ústavů, které poskytují pojištění veterinární péče, mi přijde nejlepší, ostatně svědčit o tom může to, že u nich mám pojištěnou Brebtu).* Ano, není nejlevnější. Ale zase na druhou stranu má mnohé výhody: Spoluúčast ani cena se nezvyšuje s věkem psa. Má solidní pojistnou částku 35 000 korun (kdo jste podstoupil se svým psem operaci, víte, že takový limit má smysl). Pojištěny jsou i sporty. A velkou výhodou je i to, že u spolupracujících veterinárních ordinací (je jich aktuálně přes 400) zaplatíte jen spoluúčast (10 %) a zbytek si doktor vyřídí s pojišťovnou – nemusíte se tedy kvůli urgentní operaci třeba zadlužit. Součástí je i pojištění odpovědnosti, když váš pes něco provede...

Na druhou stranu je třeba upozornit, že nejde o pojištění chronických nemocí ani prevence... (ale to neseženete nikde). Ačkoli se věc jmenuje pojištění veterinární péče, berte je spíš jako úrazové pojištění pro psa. U nemoci pojistka kryje první ataku a její ošetření, nikoli dlouhodobou léčbu.

Nejlépe bude, když si podmínky přečtete sami přímo na stránkách poskytovatele <https://www.petexpert.cz/>. Pokud při objednávce zadáte kód **SPOLEKSTRAKACU** budete mít pojištění o 15 % levnější. Sleva je trvalá po celou dobu pojištění. Pojistit lze psy od 8 týdnů do 8 let (psy s kohoutkovou výškou nad 50 cm do 6 let) – jedná se o vstupní věk, sjednané pojištění pak platí doživotně.

Buči on the trip I – Korsika GR 20

Ahoj,
moje jméno je Buči a ačkoli jsem o pár čísel větší a o pár kilo těžší než moji kolegové, tak se považuji za standardního strakáče. Moji pánečci Milan a Monika jsou tak trochu blázni, kteří neradi tráví svůj drahocenný čas v práci. Hlava nehlava se tak pouští do různých sportovních a cestovatelských aktivit, a já jim nedávám jinou možnost, než aby mě brali všude s sebou. Nejsem si jistý, zda Vás svým vyprávěním napoprvé neunudím k smrti, tak na Vás hned vytáhnu to nejlepší, co jsem s nimi zatím podnikl.

Na červen 2019 jsem neměl nic zásadního v plánu. Taková situace ale není v naší smečce nikdy dlouhodobá. Jakmile pán objevil v kalendáři volná políčka, bylo rozhodnuto. Zbývalo jen koupit lístky na tu velkou loď, co jezdí po tom slaném rybníku a podle mého rčení "JÁ MŮŽU" vyrazit na výlet. Pán se zlobil, že za mě zaplatil stejně, jako za malé dítě, ale místo na loď z Itálie jsem měl jasný. Tenhle způsob cestování už jsem znal z dřívějších. Tentokrát jsem ale nedostal kajutu s koupelnou a vlastní postelí. Ach jo...

Nastalo balení...smečka naplánovala minimálně deset až dvanáct dní v horách, a i já se podle toho musel zařídit. Naštěstí jsem vybavený stejně jako pánečci. Nejdůležitějším vybavením na takhle dlouhé výlety je můj batoh. To, co jsem si sám neodnesu, tak nemám. Takže navážit granulky, přihodit nějaké to sušené masíčko a misku na ty dobroty. V batohu už moc místa nezbylo, ale i tak jsem tam ještě musel nacpat pláštěnku pro případ, že by hodně chca... V neposlední řadě bylo potřeba někde nacpat moje botičky. Po minulé zkušenosti, kdy jsem v italských Dolomitech prochodil dva páry bot a to najednou a skrz, mi panička pořídila raději dvě sady. Nejsem sice žádná slečinka, ale ostré kameny v suťovištích dokážou moje tlapky pěkně potrápiti. Po nahazení batohu na hřbet jsem si sice připadal jako osel, ale nezbývalo než se s nákladem smířiti. Do domečku na kolech ještě přihodit pelíšek a plyšáka na cestu

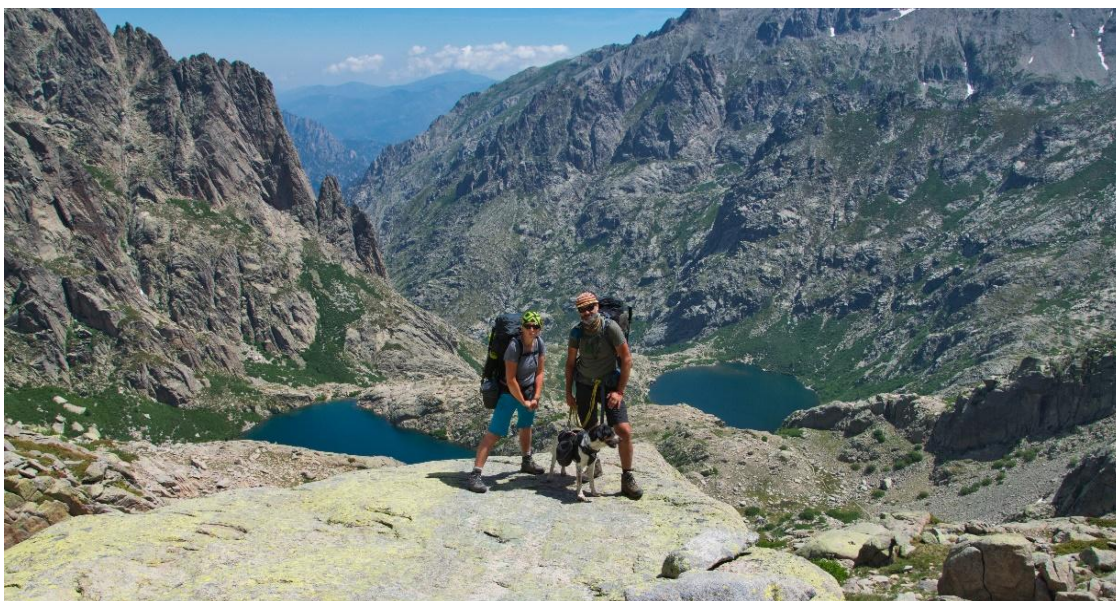
a mohlo se jet. Netrpělivě jsem tak čekal na pánečky, kterým to balení trvalo o dost déle. A ty batohy teda měli o dost větší. Haha

Cestou se nic zásadního nedělo. Pouze spánek, čůrání a spánek. Takhle jsem vydržel dvanáct hodin jízdy a ani si nevšiml, kdy jsme dorazili do Italského přístavu Livorno. Jo, a ještě si vzpomínám, jak jsem pozvracel rameno té cizí paní, kterou mi dali do auta – to bylo preventivně, abych se vyvaroval mořské nemoci.

Konečně jsme se nalodili a já mohl začít pokukovat po italských fenkách. Takže jsem se na to opět vyčůral...a usnul v opalovacím lehátku na palubě jako malé štěně. Další čtyři hodiny utekly jako mořská voda a už jsme se vyloďovali na ostrově Korsika. Jeden den na koupačku v moři, a pak to prý nastane, vyhrožovali pánečci. A taky že jo. Druhý den už na mě nacpali kšíry a batožinu, nechali úplně v klidu odjet naše auto, ve kterém mám svůj pelíšek a začali šlapat do kopce z města jménem Calenzana. Nějak jsem nevěděl, na co se těšit. Smečka někde vyčetla, že není úplně normální tenhle přechod chodit s chlupáči. Prý i pro dvounohé je zde někdy náročný terén. Neměli jsme moc informací od jiných psů, kteří by to již absolvovali. Nebylo tedy pochyb, že moc kamarádů tady nepotkám a že mi to možná dá místy dost zabrat.

Hned první den pochodu se něco nepovedlo. Zachvátil mě nějaký moribundus, a chvílemi jsem měl záchvaty kašle. Nějak mě ten den přešla i chuť zlobit a utíkat kilometr dopředu. A tak se stalo, že jindy přísný pán, mi pro tentokrát vzal batůžek, aby mi ulehčil. Když jsme konečně dorazili na místo, kde jsme měli spát, tak mi po dlouhém hledání postavili stan na místě, které nebylo až tak moc z kopce. Dostal jsem něco na posilněnou a myslel, že se odeberu do spacáku, který už měla panička rozestlaný. Ale ejhle, smečka ke svému překvapení objevila stánek s pivem. Takže co myslíte...šlo se na pivo.

V noci jsem ještě trošku pokašlával a vrtěl se. Druhý den jsem stále nebyl úplně fit. Ale muselo se jít. Jelikož jsme trochu lenoši, tak se již od prvního rána stalo pravidlem, že z bivačovacího místa jsme odcházeli ve chvíli, kdy všichni ostatní měli polovinu denního pochodu za sebou. Terén se postupně zhoršoval. Skály najednou nějak vyrostly, občas už byla cestou i ocelová lana a řetězy, aby ti dvounozí nespadli dolů ze strmých skal. A tak došlo i na boty. Půl roku jsem je neměl na packách, tak mi ze začátku

nebyly úplně příjemné. Chodil jsem dokola, nohy zvedal až k uším, ale sundat to nešlo. Až v jednom nestřeženém okamžiku, kdy jsem prolétl křovím, se mi podařilo jednu botu dostat dolů. Panička se zlobila, že jsem jí nepřinesl, když jsem ji ztratil, nicméně z mojí brašny vytáhla jinou a nacpala mi jí na čerstvě osvobozenou tlapku. Nezbylo mi tak nic jiného než si hodně rychle zvyknout.

Srandovní bylo, že za pár dní jsme při koupání v jezírku potkali pána, kterému se na batohu houpala právě moje bota. Nechtěl se jí prvně vzdát, že prý mu do ní přesně pasuje jeho mobilní telefon, ale já mu psí řečí vysvětlil, že jí rozhodně potřebuji dostat zpět. Boty tak byly zase pohromadě.

Hrozně jsem si užíval každodenní volnosti a hromady naběhaných kilometrů. Ve skalnatých místech, které bych sám nepřelezl, mi páneček pomáhal, protože je to zkušený horolezec. Jinak jsem běhal svobodně. Občas poškádlil krávu, občas prase a málem mě zakousli krvelační poníci. Často jsme se koupali a pak se sušili na slunci. Před fotoaparáty kolemjdoucích jsem nadšeně pózoval a pánečky mezitím zvědavcům vysvětlovali, cože si to všechno nesu. Večer jsme stavěli stan a společně s pánečky zalézali do spacáků. Taky jsme s pánečkem den, co den nechali paničku pár kilometrů před kempem samotnou v horách, a utíkali a utíkali, abychom zabrali to nejlepší místo pro stan. Když se konečně připlahočila, bylo už všechno pro přečkání noci připravené. Po pár dnech moji parťáci konečně pochopili, že samotné granule nejsou nic moc, a sušené maso je taky moc suché na to, abych z toho byl nějak odvázaný. Nakonec jsme se tedy domluvili na variantě povařeného sušeného masa a rozmočených granulí. To mi náramně šmakovalo. Smečka v jednom z kempů urvala i kus slaniny, což byla další z ingrediencí na "psí polévku". Já měl jídlo uvařené vždy jako první, bohužel jsem ale musel zkroutěně čekat, až vystydne do požitelné podoby. Na poslední den, kdy bylo v plánu dorazit do cílového místa Vizzavony, mi ale zbyl už jen poslední pytlík jídla. Štěstí bylo, že ten zamračený pán v kempu měl v regálu jeden pytel granulí. Ovoněné francouzskou paštičkou jsem je hned ochutnal. Taky tam měli víno...to zas ochutnali pánečci. A to hned několik lahví na oslavu úspěšného překonání severní části GR20.

Nakonec jsme všechno společně zvládli za 10 dní. I když nejsem zrovna z těch poslušnějších, na Korsice jsem se choval vzorně, a aniž bych se ztratil jsem se svojí smečkou v plné polní urazil 87 kilometrů s celkovým převýšením 6 630 m. Tohle je přesně život pro mě, tohle mám rád. A těším se na další dobrodruží. Třeba na lyžích??? Haf.

Buči a Monika Horáková

Mistrovství České republiky v canicrossu pro české strakaté psy

Historické první Mistrovství České republiky v canicrossu pro české strakaté psy proběhlo 28. října 2019 ve Staré Boleslavi na známých Zátokových běžeckých tratích v rámci mushingového závodu FITMIN Jöringový trháč pod taktovkou Nučické smečky z.s.

Dopoledne byly na programu dne kolové disciplíny, tedy bikejöring, scooterjöring pro dva i jednoho psa a zkrácená trať pro menší pejsky do 45 cm kohoutkové výšky. Bylo tak možné sledovat neskutečné výkony zkušených mushingových závodníků. Odpoledne potom přišla na řadu běhací disciplína, tedy canicross pro různé váhové kategorie psů. V rámci CC se potom běžely kromě otevřených soutěží i šampionáty pro jednotlivá plemena, konkrétně pro české fousky, australské ovčáky, belgické ovčáky, americké stafordširské teriéry a letos nově i pro české strakaté psy. Protože canicross začíná být velice populárním sportem se psem, tudíž pro strakáče si myslím ideální vyžití. Zároveň jsem věřila, že se mi podaří pro tuto kategorii nadchnout a namotivovat dost strakatých přátel, aby mělo smysl tuto kategorii vyhlašovat. Což si myslím, že se nakonec povedlo nad očekávání a ČSP nakonec byla nejobsazenější kategorie z pohledu plemen. Krásná ukázka toho, že majitelé českých strakatých psů jsou aktivně založení páníčci a strakáč je univerzální pes pro každou „špatnost“.

Kategorie žen: zleva Bela, Alfons, Albert, Hugo, Eda, Arvika, Ema, Rozárka – chybí Adina a Alan

V rámci MČR pro ČSP startovalo nakonec 10 žen napříč canicrossovými kategoriemi do 15 kg i nad 15 kg váhy psa a 7 mužů, opět v obou kategoriích. Závodu se zúčastnili jak ostřílení běžci, tak i úplní canicrossoví nováčci, za což jim patří moje obrovské poděkování, že do toho šli s námi a nebáli se také vyběhnout. V kategorii mužů si pro vítězství a titul Mistra republiky doběhli Dan Minol a Celia Nella Belavia (Chilli) s téměř minutovým náskokem před druhým Jakubem Šmerdou s Arnikou Strakatá packa (Ája) a třetím Dominikem Míkou s Holkou Dakam (Holly). V kategorii žen jsem si nakonec pro vítězství a titul Mistra republiky doběhla já, Michala Drahošová a Centa Nella Belavia (Ema), druhá doběhla skvělá běžkyně Pavla Kadeřábková s Arvikou Nella Belavia, a v těsném závěsu za ní pak na třetím místě skončila Fany Lachmanová s Chimérou Bonasa Sorbus (Rozárka). Nicméně všichni závodníci se perfektně poprali se 4 kilometrovou tratí a všichni úspěšně závod dokončili a doběhli do cíle. Počasí vyšlo perfektní, takže si snad všichni závod a výlet do Staré Boleslavi náležitě užili.

Z chovek tedy jasně dominovala Nella Belavia za bedlivého dohledu otce vrhu C Fanouše. Dále závodili dva odchovanci Sem tam Kladně a Bonasa Sorbus. Všem odvážným strakáčům moc gratuluji k jejich výkonům, rozhodně se neztratili ani v rámci otevřeného závodu Jöringového trháku, kde strakatí pánové brali medailové pozice (druhé a třetí místo v kategorii do 15 kg). Ohromně si vážím toho, že si přijeli zaběhat i moraváci Čaky a náš tatínek Fanouš. Velké poděkování patří i předsedkyni Spolku ČSP Jolaně, že přijela podpořit všechny závodníky a celý závod i náležitě fotodokumentovat. Mistrům také věnovala výborné domácí strakaté dorty. Zvláštní poděkování patří potom sponzorům, především Spolku ČSP a firmě FITMIN, že neváhala věnovat pytle granulí do všech kategorií i pro jednotlivá plemena, a tak si všichni strakáči mohli odvést medaile a ceny.

Přesně za rok, 28. 10. 2020, tedy na viděnou u druhého ročníku Mistrovství České republiky v canicrossu pro české strakaté psy opět ve Staré Boleslavi na slavných Zátopkových běžeckých tratích. Není se čeho bát, zkusit vyběhnout může každý český strakatý pes, a případnou správnou výbavu na canicross (tedy sedák pro psovoda, vodítko s amortizérem a postroj pro psa) je možné po domluvě na místě zapůjčit.

Více informací k závodu v roce 2020 na:

<https://strakaty-denik.webnode.cz/mcr-ceskych-strakaty-psu-canicross/>

Výsledky otevřených kategorií na webu Stopnito: <https://www.stopnito.cz/vysledky-zavodu/341>

Michala Drahošová a Ema

Foto: Terka Prýlová

Výsledky:

MČR v canicrossu pro české strakaté psy 2019

ženy s ČSP		čas	
1	Michala Drahošová	Centa Nella Belavia	17:27.5
2	Pavla Kadeřábková	Arvika Nella Belavia	18:29.6
3	Františka Lachmanová	Chiméra Bonasa Sorbus	18:46.7
4	Iva Říhová	Albert ze Strakatého dvorku	19:24.6
5	Markéta Kratochvílová	Adina z Libišácké Ťapky	21:04.7
6	Lenka Havlová	Devold Nella Belavia	22:09.4
7	Jana Minolová	Alfons Sem tam Kladně	23:15.7
8	Eva Vlasáková	Arabela Strakaté tornádo	24:12.1
9	Lucie Charvátová	Alan Lech na pelech	24:40.0
10	Marie Ublová	Cyrgo Nella Belavia	29:04.0
muži s ČSP			
1	Dan Minol	Celia Nella Belavia	13:24.3
2	Jakub Šmerda	Arnika Strakatá packa	14:32.9
3	Dominik Míka	Holka Dakam	18:55.0
4	Pařík Nedoma	Canabis Sonasa Sorbus	19:22.5
5	Tomáš Fól	Blue Sem tam Kladně	21:29.0
6	Pavel Vlasák	Ax Beauty from village	22:45.4
7	Sebastián Minol	Artes Bohemia Beltain	22:50.7

Strakatá turistika pohledem supporta

Idea

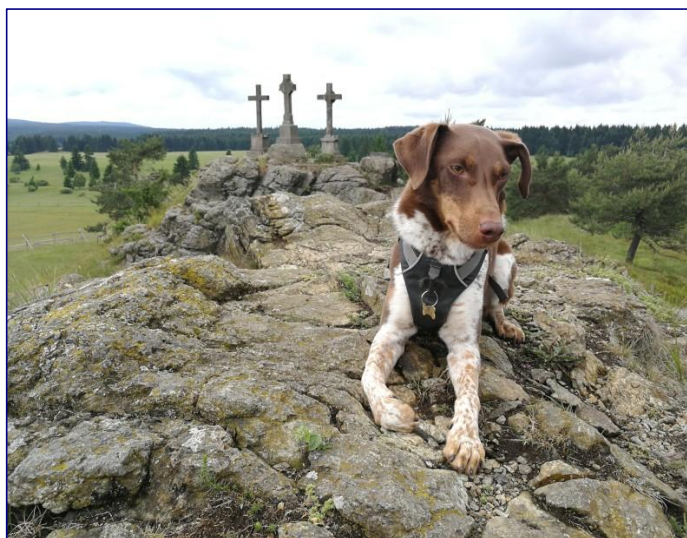
Jednoho dne, už si přesně nepamatuji, zda to bylo koncem předchozího či začátkem tohoto roku, Káťa nadhodila, že Jana ze Spolku českého strakatého psa přišla s nápadem strakaté turistiky. Mělo se jednat o turistickou soutěž o nejvyšší počet navštívených hodnocených lokací. Body budou přidělovány za tisícovky, rozhledny, národní přírodní parky, památky a rezervace. Jelikož rád výletuji a zároveň uvítám inspiraci ohledně cílů, přišel mi tenhle nápad skvělý. Rád jsem Kátě slíbil, že ji při turistice podpořím. Dohodli jsme se, že se nemá cenu soutěž nějak zvlášť hrotit, prostě budeme chodit na výlety, dělat tam fotky, posílat je k bodování a celé si to hezky užívat.

Adrenalinový začátek

Náš první společný cíl je určitě jeden z těch, na které nezapomenu. Káťa vybrala rozhlednu [Na Skále](#), osamocený bodík nedaleko Plzně. Termín výletu padl na třetího února. Přes noc přišla sněhová kalamita a v ranním rádiu hlásili, že kdo nemusí vyjíždět na silnici, má raději zůstat doma. Káťa foukla na řidičák, aby jí na něm aspoň trochu zaschla barva, odvážně se posadila za volant a bezpečně nás dovezla na začátek vycházky. Pravda, trochu pomaleji, než odhadovala navigace, ale dovezla, a to se počítá.

Z pohodlného zhruba patnáctikilometrového výletu se vyklubalo mnohahodinové brodění sněhem, do kterého Arťák chvílemi zapadal po prsa, a my museli vymýšlet speciální cestovní strategie. Nejdřív jsem se šouravě brodil po kolena sněhem a vlastníma nohama tak plužil cestičku. Později už bylo sněhu tolik, že jsem ho nedokázal prorazit, a Arťáka jsme museli nosit. Aby bylo Murphymu učiněno za dost, tak po zhruba hodinovém překonávání nejtěžší části, když jsme po pás ve sněhu už téměř dorazili na odhrabanou silnici, dojel nás jakýsi teréňák a vyoral do sněhu krásné dva chodníčky. Kdyby jel o hodinu dřív, mohli jsme po nich v pohodě všichni projít. No tak už to někdy bývá.

Dál už to pěšky šlo docela v klidu, zato cestou zpátky se Kátě při vyhýbání sněžnému pluhu povedlo sklouznout s autem do příkopu. Naštěstí máme kouli a pluhař disponoval vlečným lanem, takže z téhle patálie bylo nakonec jen mírné zdržení. Zato když nám o pár kilometrů dál

při výjezdu z vedlejší silnice chcíplo v půlce křižovatky auto a zleva se řítilo devadesátkou další, měl jsem skoro infarkt. Nakonec jsme – jak jinak – přežili, a zbylo pár fotek a spousta zážitků.

A bylo jaro...

Další výpravy už se nesly v mnohem klidnějším duchu. Přišlo jaro a výlety přírodou byly skutečně hezkým zážitkem. Vyráželi jsme na body v rozumné dojezdové vzdálenosti, vždy hezká delší procházka a na ní dva, tři bodíky. Káťa začala občas koukat do pořadí a prohlašovat, že by ráda dokončila v top ten.

Později se cíle proměňovaly, někdy bylo třeba mít víc bodů, než některý z dalších soutěžících, jindy zase, jak body naskakovaly, by se Káťa ráda zkusila dostat do nejlepší pětky.

Zároveň s vytěžením bodů v blízkém okolí bylo třeba začít plánovat výlety trochu delší, dny ale byly stále ještě krátké. V tuhle chvíli se naše turistika začala trochu dostávat do konfliktu s mým běháním. Káťa oznámila, že bude třeba vyrážet alespoň na půl dne. Souhlasil jsem, o víkendu potřebuji na běhání kolem pěti hodin včetně sprchy, protažení a nezbytného odpočinku. S tím se pohodlně do svého půldne vejdu. Jenže když jsme se začali bavit konkrétně, začalo být zřejmé, že čas, kdy se den půlí, je pro Káťu dost relativní. Pokud je první polovina běhací, končí tato mezi devátou a desátou dopoledne. Pokud den začíná polovinou turistickou, láme se den kolem páté odpolední. Jen tak pro legraci, a abych to nedal zadarmo, jsem se trochu hádal, ale bylo jasné, že ty výlety prostě za půlden stihnout nejdou. Takže jsem vybíhal pěkně za tmy, po doběhu sprcha, čaj a nalákat se do auta, a pak občas poslouchat, jak se zase vleču. Každopádně ale i tahle část byla hrozně fajn.

Boj o třetí místo

Jak šel čas, zjistili jsme, že nejsme jediní, kdo si vysbíral rozumně dostupné body. Většina těch, s kým jsme dřív soupeřili, zůstala za námi. My měli v plánu spoustu jiných akcí, ale občas nám na turistiku vybyl den, výjimečně i celý víkend. Povedlo se několik krásných a bodově výživných pochodáků po Šumavě. Běžecký závod na Máchovo jezeře jsme hezky skloubili se sběrem bodíků. Káťa mě doprovodila do Krušných hor, a zatímco já je objížděl na kole, ona a Arťák poctivě obcházelí rozhledny na vrcholech tisícovek. Mokli jsme při tom celý den spravedlivě rovnou měrou všichni tři. Na zářiové dovolené jsme prošmejdili Lednicko-valtický areál a zavítali do Brna a blízkého okolí. Začali jsme sbírat body i cestou autem za těmito vycházkami, ale vždy jsme zároveň dbali, aby byla s každým bodíkem spojená alespoň nějaká rozumná pěší štace. Když nakonec zvolnil i zdánlivě nedostihnutelný Čaky, a začalo to vypadat, že se celkem v klidu prošlapeme na třetí místo, objevili se znenadání Weiterovi.

Měli jsme na ně slušný náskok, ale tam, kde jsme my měli sportovní víkend bez možnosti turistit, Weiterovi přihodili patnáct bodů. Když se nám za víkend podařilo nasbírat patnáct, oni zapsali třicet. Volné víkendy se nám rychle krátily, konec soutěže se kvapem blížil, Weiterovi letěli jako raketa a Káťa začala trochu propadat trdomyslnosti. Podařilo se nám zařadit pár výletů mimo původní plán, ale i tak naše šance nijak dobře nevypadaly. Celé to začalo být dost úmorné. Ač jsme se stále snažili o co nejzajímavější procházky, trávili jsme už víc času přejezdy v autě než na nohách. Navíc ta neustálá povinná turistika začínala být psychicky dost únavná.

Nakonec v rukávu zůstala jen dvě esa. Shodou okolností nám na poslední (dovolenou prodloužený) víkend vyšel wellness pobyt v Hrazanech. Káťa pak na něj navazovala dlouho plánovanou dovolenou v Orlických horách, která končila na den přesně s koncem strakaté turistiky, a kde bylo v plánu nabrat krásných pětadvacet bodů. Hrazany celkem vyšly. Pár bodíků bylo sice focených trochu na noční režim, ale povedlo se nám nabrat dokonce o něco víc, než jsme původně plánovali. Koukal jsem do průběžného bodování, přičetl oněch očekávaných pětadvacet, a skoro Kátě blahopřál ke třetímu místu.

Jenže už po návratu bylo vidět, že Artovi třídní deštivé pochodování kolem Hrazan nějak nesedlo. Káťa další den s obavami vyrazila do Deštného, jenže Art se ve vlaku pozvracel, takže neskončili v Orlických horách, ale na Hradecké veterině. Nakonec to nebylo nic vážného, ale bylo třeba našeho čtyřnožku nechat pořádně odpočinout. Namísto plánovaných pětadvaceti bodů Káťa opatrně nasbírala usmolených devět.

Adrenalinový konec

Zdalo se, že i tak nám třetí místo vyjde. Káťa se vracela domů, nahlásila poslední bodíky a napsala mi, že po tři čtvrtě na devět dorazí do Plzně. Většinu roku jsem se o průběžné hodnocení nijak zvlášť nestaral, ale takhle před finišem, po tom všem, co jsme nad rámec těch opravdu příjemných vycházek obětovali, jsem byl také celkem nažhavený. Celý den jsem pošilhával na bodovací listinu, a nakonec jsem si celkem oddechl. Měli jsme náskok třinácti bodů a nezdálo se, že by Weiterovi plánovali ještě přihodit. Neříkej hop, dokud nepřeskočíš. V osm večer jsem se chystal, že začnu Kátě dělat večeri, naposledy koukl na bodování, a ... ouha. Weiterovi přihodili šestnáct bodů.

V mírné depresi jsem napsal Kátě: *Asi nebudeš rada :-/. Weiterovi přihodili. No nic, byl to dobrej boj, škoda toho indisponovaného psa. Hmmm Leda vzít auto a před půlnocí vyfotit někde 4 soutoky :-)* Myslím, že 3 body už nenajdeš do půlnoci :-D. 3 by stačily, nemaj Blaník. Teda Říp.

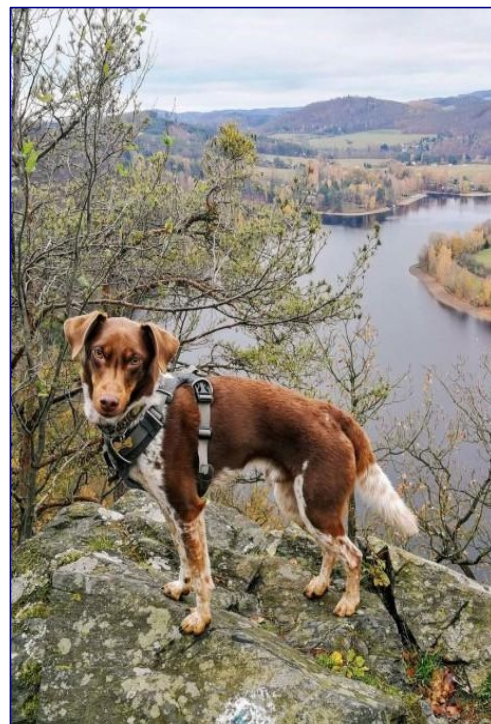
Tady Káťa narážela na pravidlo, že při shodě rozhoduje počet kategorií, ve kterých má účastník body. Blaník a Říp měly kategorie vlastní.

Autem do Budějek ;-) To nedáš. Chjo.

Zatímco jsem to Kátě původně psal jen jako zoufalý vtíp, začalo mi docházet, že je to ztřeštěné tak groteskně hollywoodským způsobem, že to prostě musím zkusit. Soutěž končí patnáctého, a když není psáno jinak, tak logicky o půlnoci. Jeden z nejtěžších úkolů byl najít body, které bychom stihli objet za tři hodiny, a najít je tak rychle, aby to ještě mělo smysl. Putování po mapě směrem k Rozvadovu bylo dost neplodné, ale po změně směru a chvíli zběsilého pátrání...

Jako kdybys chtěla...

Trasa autem 82,5km – 1:13h

Trasa pěšky 4,1km – 1:14h

Když tě vyzvednu v devět na nádraží, tak máme půl hodiny rezervu. Počkejte tam, co jsem vás vysazoval.

Naštěstí jsem po Plzni chytil zelenou vlnu, takže chvíli po tom, co Káťa vysedla z vlaku od Prahy, jsem ji i s nákladem batožiny nabral a vyrazil směrem... na Prahu. Nestihl jsem se pořádně ani obléct, takže jsem jel ve zcela nevhodné obuvi, nedostatečně oblečený a bez ponožek.

Káťa dostala bojový úkol před dojezdem do Berouna zkontrolovat a případně vylepšit bodované cíle a naplánovat optimální trasu. Zároveň komunikovala náš záměr Janě, aby neuzavřela hodnocení předčasně. Cestou se nakonec povedlo nahradit původní tři body dokonce pěti dostupnějšími a série nočních fotek mohla začít. Zatímco v běžném provozu mi přejezdy autem přišly ubíjejícím způsobem nudné, tady to najednou byla zábava a adrenalin. Scéna jako z Jamese Bonda. Káťa se smála, že jsem ještě větší blázen než ona. Při příjezdu do blízkosti bodu následovalo urychlené přiblížení a pokus o použitelnou fotku – tu se povedlo nasvítit ceduli NPR autem, jindy jsme čarovali s přisvětlením na dva mobily a čelovku...

Nakonec zbývalo navštívit [NPR Týřov](#). Technicky už jsme měli bodů dost, ale Káťa předběžně nahlásila, které body přesně nasbíráme, abychom Janu do noci nedrželi u facebooku. Bral jsem jako naši čestnou povinnost takto slíbená místa skutečně do půlnoci nafotit a odeslat. Neoptimálním parkováním, nočním pochodem a nějakými body navíc jsme se trochu zdrželi, takže navigace ukazovala dojezd 23:55. Řekl jsem si, že to je těsně, ale nějak to zvládneme.

Jenže... hned za první odbočkou byla silnice zúžená do jednoho pruhu, semafor... a šestiminutové zdržení. Obvykle se proti navigaci spíš o trochu zpozdím, ale tentokrát jsem se rozhodl, že to prostě musíme před půlnocí stihnout. Rozhodně jsem nejel nebezpečně, ale přeci jen rychleji, než jezdím obvykle, takže na mě Káťa celou cestu pokřikovala, že nemám bláznit, že je času dost, a že nás všechny zabiju. Nezabil, o stromy, o srnky, dokonce ani v serpentínách kolem Křivoklátu.

Na místo dorážíme asi pět minut před půlnocí. Káťa vybíhá hledat nějaké označení NPR, já parkuji auto a vyskakují z něj do po kotník vysoké louže. Naposledy vyháním nebohého Arta z auta a honem za paničkou, která se již vrací a hlásí nález cedule. Rychle tedy vyrážíme, jenže takhle po tmě najednou Káťa ceduli

Strakatý e-zpravodaj 28/2020

nemůže znovu najít. ~~Naštěstí Mach brejle měl, a tak ty brejle našel.~~ Ne, to je jiná pohádka, ale cedule našťestí zahlédnu rovnou dvě. Když Káťa cvaká Arta, ukazují mi hodinky 23:58, během posílání fotografie po messengeru přeskakuje čas na 23:59. Náš tým by mohl v akčňácích zneškodňovat bomby.

Epilog

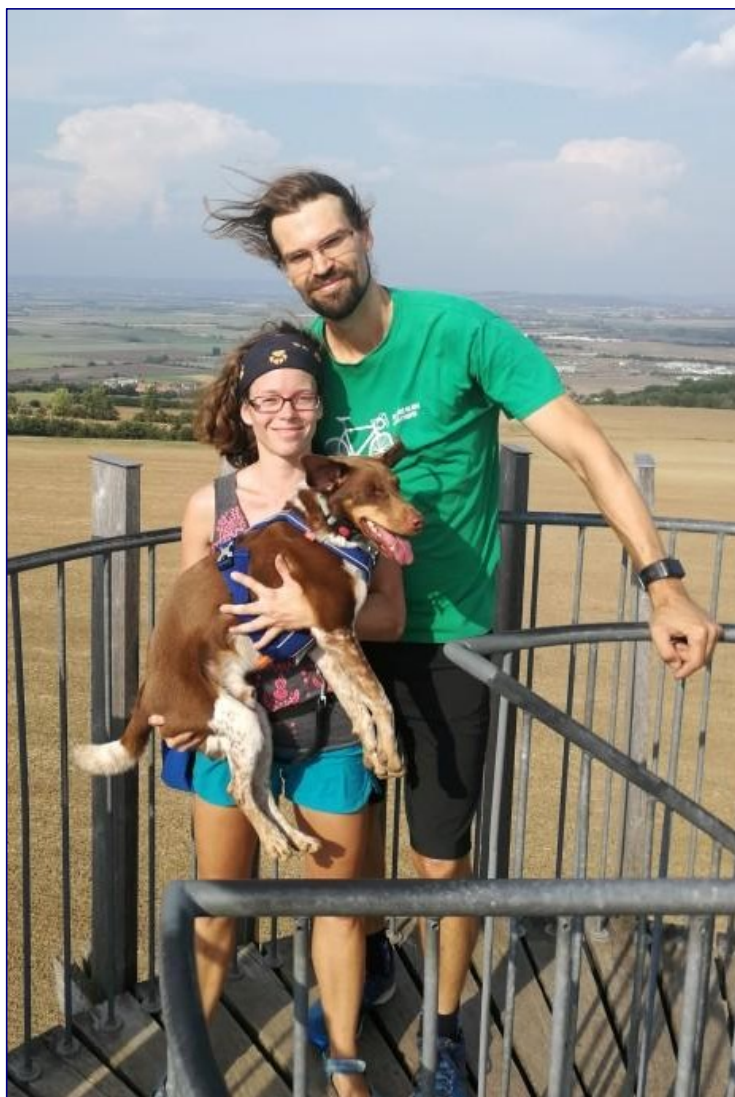
Cesta domů už byla dost v pohodě, tedy až na tu mokrou botu bez ponožky. Jen jsme namísto mnou odhadovaného půlnočního příjezdu dorazili ve dvě ráno. Nakonec tedy Káťa s Artem třetí a já spokojeně zahibernovaný na zimu. Společně jsme rádi, že je na chvíli klid, a na vycházky chodíme, jen když se nám chce.

Zpětně musím říct, že tak 80% tohoto soutěžení bylo úplně super. Zbyla spousta vzpomínek, díky Kátině fotografickému oku i mraky hezkých záběrů. Podívali jsme se na místa, o kterých bychom jinak vůbec nevěděli – namátkou – myšlenková zahrádka poblíž rozhledny [Máminka](#), krásné výhledy na přehradu Orlík z [Milady](#) či památník [Vojna u Příbrami](#).

Další ročník je posunutý ještě o kousek dál, namísto rozhleden jsou tentokrát bodovány zříceniny, vyhlašovány jsou také měsíční bonusy... A třeba také speciální body reprezentující každý kraj. Ty sice s pořadím asi moc nezapůsobí, ale uvědomil jsem si, jak je to super. V závěrečném tahu jsme totiž leckdy kvůli nedostatku času vypustili zajímavé místo, které bychom jinak rádi navštívili, a právě tyhle body jsou další motivací na takové místo zajít.

Určitě tedy rádi i v roce 2020 na tyhle výlety vyrazíme, ale tentokrát už opravdu – ale **opravdu** – přenecháme závodění nějaké čerstvější turistické krvi.

Zdeněk Ondráček

Výstavní trénink

V pondělí 24. 2. 2020 se nás trenérská dvojice František Šusta a Míša Čermáková pokusila přesvědčit, že správně předvést psa na výstavě je sice umění, ale může ho zvládnout úplně každý. Paní Čermáková je zkušená mezinárodní rozhodčí pro posuzování exteriéru psů. Františka Šustu snad není třeba představovat, je známým odborníkem na trénink zvířat pozitivním posilováním. No a když se tito dva spojí, je jasné, že nepůjde o žádný nudný dril, křik ani cukání vodítkem.

Po krátkém teoretickém úvodu nám Míša Čermáková vysvětlila, co by si přála ve výstavním kruhu vidět, a s Františkem Šustou se pak snažili účastníkům pomoci toho dosáhnout. Postupně se nám představily různé týmy člověk + pes a my jsme měli možnost sledovat, s čím se potýkají a jaká řešení jim trenéři nabízejí. Viděli jsme problémy se soustředěním, se stresem, se nedůvěrou k cizímu prostředí či lidem, s neochotou snášet doteky neznámých lidí i s netolerancí blízké přítomnosti jiných psů. Každému z těchto problémů se trenéři věnovali a vymýšleli jeden či více způsobů, jak pracovat na jejich překonání.

Co mě osobně zaujalo nejvíc?

V průběhu tréninku

František Šusta poukázal na důležitost umět číst chování psa a rozumět tomu, co nám sděluje. Pes s námi neustále komunikuje řečí svého těla a my mnohdy vůbec nevnímáme jeho signály nebo jim nerozumíme. Drbe se? Olizuje se? Čenichá kolem sebe? Může ho něco svědit, může mít chuť na pamlsky nebo cítit zajímavý pach. A nebo nám tím vším sděluje, že je nervózní, není v pohodě, necítí se bezpečně. U některého psa se stres může projevit „jen“ zvýšeným napětím svalů. Pes je pak celý ztuhlý, nepohybuje se s přirozenou elegancí a nedaří se ho předvést v přirozeném postoji.

Základem samozřejmě je stresu předcházet a jít na výstavu s dobře připraveným psem. Ale když už se stane, že pes začíná být nervózní, musíme mu pomoci. Ne vždy je možné od zdroje stresu prostě odejít. Jednou z metod, kterou můžeme použít, je například jemná masáž. Nebo můžeme odvést jeho pozornost několika povely, které rád a snadno plní.

V této souvislosti se mi potvrdilo mé přesvědčení o důležitosti stále se psem cvičit. Cokoliv. Nestačí ho v mládí naučit několik povelů. Pes, se kterým se stále učíte něco nového a pilujete k dokonalosti již naučené, je především zvyklý s vámi ochotně spolupracovat, a to i ve ztíženém prostředí. Když se pak na výstavě nebo u veterináře dostane do stresu, stačí často pocvičit pár „blbůstek“ jako je nose-touch, podání packy či poklona, pochválit, odměnit, zajásat – a psa (i nás) to „resetuje“ zpět do pohody. Rozhodčí na výstavě vám spíše promine pětisekundové podání pacičky s pochvalou než škrcení psa, zvedání za slabiny, praní se při ukazování zubů, pokusy o útěk z výstavního kruhu, nemluvě o křiku a projevech agresivity.

Takže vnímejte, co vám pes říká. Pilně spolu cvičte, nejen vystavování. Pracujte na vzájemném vztahu. My lidé i naši psi totiž moc rádi zažíváme úspěch. A když vy budete tím, kdo psovi poskytuje možnost zažít úspěch, udělá pro vás všechno na světě. Třeba pro vás získá titul na výstavě. A vy pak zjistíte, že je vlastně snadné zažít ten pocit, když obíháte vítězné kolečko v kruhu se sebevědomým psem v elegantním poklusu pod uznalým pohledem rozhodčího i diváků. Naučit se to může každý člověk i každý pes. Dokonce to pro vás oba může být radostí.

Dana Vaňourková

Foto: Zdeňka Vaňourková

Výstavní seminář s Míšou a Františkem

Pondělí 24. 2. 13:30, naposledy venčím Cíňu a Lestíka, dávám instrukce manželovi, nasedám do auta a vyrážím směr Kladno. Při představě dopravní špičky při průjezdu Prahou raději volím trasu přes Mělník. 8 minut rozdílu mě nevytrhne a nervy mám jen jedny. Dvě hodinky cesty je to tak jako tak. Cesta celkem v pohodě až na spousty kamionů, které to lehce brzdí. I přes to dojždím ke psí hale v Kladně v půlčtvrté dle plánu. Sotva vystoupím, přijíždí další účastníci a organizátoři, takže nachystání placu a sezení pro diváky je otázkou chvilky.

Jelikož jsem jen jako divák bez psa, vybírám si místečko "v první řadě". Ti, co si objednali knížky, si je vyzvedávají a v průběhu odpoledne a večera postupně škemrají o věnování a podpisy autorů. Michaela Čermáková – rozhodčí na psích výstavách a RNDr. František Šusta – trenér zvířat začínají na čas úvodním slovem. Poté nastupují první účastníci. Předvedou, co umí nebo neumí s ohledem na vystavování. Následně je Míša "rozebere", co dělají dobře, co špatně a čemu se tedy budou věnovat. Pak si dvojici týmů rozeberou a věnují se danému problému individuálně. Všichni se snaží v rámci svých i psích možností. Občas se zabrousí i do jiných oblastí jako zvládání strachu a tahání na vodítku. Vodítko si vyzkoušela panička Darga a byla upozorněna, že je to obojek a vodítko kozí :-D Legrace určitě nechyběla. Každopádně přínosné to bylo jak pro cvičící, tak i pro nás diváky (tedy pro mě určitě). Použití

Strakatý e-zpravodaj 28/2020

pozitivního posilování, klikru a spousty pamlsků nese své ovoce. U některých jsou velké pokroky znát hned, jiný musí trénovat ještě doma. Ale už vědí, jakým směrem se dát, takže se určitě budeme všichni těšit na parádně zmáknuté handlersy a jejich psí šampiony ;-)

Je 22:15 a vyrážím zpět na svou dvouhodinovku domů. Na silnicích klid. V centru Mělníka se chvíli dohaduji na kruhovém objezdu s divokým kačerem, nakonec odkráčel o odbočku dříve, než jsem jela já. Před Jizerním Vtelnem se mi do reflektorů podíval ušák, ale naštěstí se rozhodl využít bližší pangejt a ke střetu tedy nedošlo.

Domů dorážím ve čtvrt na jednu ráno, jsem bouřlivě přivítána stračenami (přeci jsem nebyla půl dne doma, že jo!), páníček též vzorně čekal u televize a plna dojmů upadám do kómatu.

Budu se zas těšit na další prima semináře či tábory s moc fajn človíčky jako jsou Míša a Franta. Moc díky za tu příležitost!

Lea Pletichová Wildnerová

